

01 — Fotouškopija

Sludi se slučaj pokatkad, te pogrešno parčence prostora proklija na vrlom vrhuncu vremena, i bidne belaja. Ukoliko pomenuto parče, pritom, poraste i raširi se na trideset i kusur ožutelih stranica najčitanijih dnevnih novina – tabloida prozvanog „Današnje“ – nevolja nikne samo takva, dok zaprška zaljuti tek kada se u zakuvano umeša i Prostodušni Rajko...

„Ove današnje ‘Današnje’ su... sutrašnje“, ciknuo je zblanuti Rajko i odbacio raskupusane novine na sto gospode Jednojajčića, kolega iz zadimljene kancelarije. „Alo, bre!“

Rajko je bio sluđeniji od sluđenog slučaja. Rajko je verovao u bolje sutra. Verovao je lako i mnogo. I dalje je, nakon cele godine rmbaćenja u firmi, iščekivao prvu platu. Po svršetku smene pokušavao je da u plićak novčanika dokapa preko „mreže“, odgovarajući na najčešće izmišljene poslovne ponude. Živeo je sa majkom u iznajmljenom jednosobnom stanu i redovno se saplitaio o doručak

komšijskih mačaka ispred zgrade. Najzad, zdravovao je zdravo, nit' pio, nit' pušio – jer je u članku u dodatku novinama pročitao da ne bi trebalo – a podnevne pauze mlačio je sokom od šargarepe, čitajući dnevnu štampu koju mu je ujutro na radno mesto dostavljao kurir.

Tog podneva, međutim, vitaminski srk je neočekivano prsnuo ispred glasnog zagrca.

„Pogledajte datum na naslovnici“, nasrtao je musavi naivko brišući usta, a muljavim prstom upirao u hartiju kao da je veštičiji ispis krasi. „Prvi mart! A, danas je dvaes' i deveti februar koliko znam.“

„Sutrašnje 'Današnje'... danas?“, Jednojajčiću Levom je poskočio brk. Štos je ukapirao iz prve, te samo tren poklonio iznenađenju. Zaverenički se osvrnuo ka bratu blizancu, a ovaj se bez namigivanja uključio u igru, uveren da neki od dokoličara iz firme tera šegu sa zelenim kolegom, jer se činilo da prvi april, uz ostalih jedanaest prvih u mesecu (jednako neplaćenih), nije dovoljno ponižavajuć. „Majstore, ne znam šta si ti ljuštio pre podnevne pauze, ali prvo i pre svega – za nas neošurene, ove godine, februar ima dvaes' osam dana. A u vezi sa novinama...“

„Ozbiljno?“, kao da nikada dotad nije nasankan zakukumavčio nakon smene, Rajko je raščešao masni razdeljak, a očima zakolutao pokušavši da se preračuna. „Zakleo bih se da u kalendaru stoji...“

„Danas je prvi mart“, Desni Jednojajčić se na vreme nakašljao preko dima cigarete. Uverljiv kašalj to beše – uz batino glavoklimlje, idealan za ubeđivanja svih vrsta. „Zasigurno, brale.“

„U redu, onda“, Rajko je pomirljivo odustao od naslovne strane, ali uporan ostao pri vrhu liste aktuelnosti. „Datum na stranu... ali, pogledajte sadržaj. Evo, ovde pominju širenje nekakve sumnjive bolesti. Kažu da muda od nje zacvrče i da mogu samo tako da stradaju, a da su ambulate još sinoć napunili zabrinuti muškarci sa oteklim teretom pod sviraljkama. Živim pokraj doma zdravlja. Pa, primetio bih zasigurno da se nešto dešava...“

„I, eto, baš su sva zagorela muda dužna da dođu u ambulantu kod tebe u komšiluku“, prekinuo ga je Levi iznova. „Ne budali, Rajko, mogli su otići u bilo koji dom zdravlja.“

„Hm... postoji i ta mogućnost“, još jednom nadjačan sigurnim glasom, razočaravajuće brzo popustivši čak i prema vlastitim

očekivanjima, lakovernik je razmrdao brke i Jednojajčiću Desnom. Ipak, nastavio je da raščitava članke. „Pogledajte, onda, ovo“, trijumfalno je zaključio potragu, a prst mu je sleteo na naslov: Poskupele pojedinačne karte za javni gradski prevoz. „Ja se vozio jutros. Iste cene k'o juče i prekjuče.“

„Verovatno još nisu počeli da naplaćuju“, Desni je iskusno smrsio. „Novine poranile sa obaveštenjem. A, možda su, jednostavno, zaboravili da naplate tebi.“

„Možda...“, Rajko je uzvratio zastavši, nanerviran zagladio bradu, ali već oslonjen na novu stranicu, onu sportu posvećenu. „A, šta ćemo, onda, sa derbijem? Evo, vele da su juče tokom utakmice izbili neredi i trajali satima, sve do večeri.“

„I, šta s' tim?“, u jednoglasju su zagrmeli blizanci.

„Ta, jutros sam bio u kladionici, jer se derbi igra danas“, Prosto-dušni je slavodobitno naglasio kucnuvši kažiprstom o spornu stranicu. Ubeđen da je argument sa derbijem iskoristio u pravom trenutku, ostao je ukiseljenog osmeha kada je shvatio da ipak nije

uspeo da zbuni Jednojajčiće. Ovi, pak, odgovoriše kao da su se godinama spremali za nastup.

„Ih, pa seti se samo priče o porniću one gospođe, ili o padu onog helikoptera“, navodio je Levi, a Desni klimuckao u znak podrške. „K'o da ne znaš da u tim novinama svašta objavljuju, a posle negiraju i izvinjavaju se.“

„To stoji“, Rajku grlo stade da se skuplja. „Ali, sigurno ne bi lagali o derbiju...“

„Kolega, moram da ti kažem da te ne razumem“, Jednojajčić Desni se ražestio, uspravio i grunuo dlanom o sto, i rasejao žutu hartiju po kancelarijskom podu. „Već godinu dana te gledam kako čitaš horoskop i kojekakve gluposti po tim tabloidima, i veruješ u svaku reč. A sad mi tu praviš problem oko jednog običnog datuma i nekog derbija. Ko zna kad si bio u kladionici, bre! Ne znaš ni koliko februar ima dana. Ovo su današnje 'Današnje', i nema govora više! Uostalom, ko bi tebi dostavio primerak sutrašnjih 'Današnjih'? I kako, uopšte, sutrašnje 'Današnje' mogu postojati danas?“

„Razumem, razumem“, zaplašen reakcijom kočopernijeg blizanca, Rajko je uzmaknuo i stao da sakuplja papire. „U pravu ste obojica. Verovatno sam ja nešto pogrešno protumačio.“

Braća se na to zglednuše kao što su obično umeli kada bi im sve krenulo glatko, nasmešiše se, pa u miru i tišini dopustiše kolegi da skupi razletelo, tek da neprijatnost zagolica vrhunac.

„Ništa, onda... odoh ja do toaleta, da još malo proučim sve ovo“, sastavivši novine, Rajko je mucnuo i zamahnuo složenim stranicama u stisku. „Nešto me peče dole, da ‘prostite... A mislim da mi je i tiket ostao ispred ogledala, kada sam jutros pregledao kvote.“

A dvojac šereta, čak ni ne dočekavši da ovaj napusti prostoriju i zatvori vrata, zasmejao se nepristojno koliko su naribana grla dopuštala.

„Sutrašnje novine, čoveče“, Desni je prvi došao do daha. „Baš me interesuje kome je palo na pamet da ga tako zafrkava. A i on, još luđi, poverovao k’o od šale...“

„Mora da ga zeza neko sa sprata, sa odeljenja za informisanje ili komunikaciju“, blizanac je i dalje stenjao. „Oni imaju te silne

programe za obradu fotografija i kopir-aparate. Baš su profesionalno odštampali novine, priznajem. Da su im vesti malo jače, pa i da poveruješ da su prave. Kad ono: prže se jaja, poskupela vožnja. Mo'š misliti! Možda ga čak i kurir pravi budalom. Čuo sam da buljavko ima te sumanute ideje, a da ume i sa teškim rečima..."

„Ej, pazi ovo“, Desni je prekinuo zamišljenog brata i dohvatio se lista zaostalog na stolu – vremenske prognoze iz sutrašnjih „Današnjih“. „Kažu da će biti oblačno ceo dan i da će pljuštati... a sunce danas prži k'o ludo! Ha!“

I tome su se Jednojajčići cerekali sve do pred kraj smene, kada su vidno uznemirenog i neobično ćutljivog Rajka ostavili da ih ispiše, te isteturali pred firmu.

Divlji pljusak spolja isprva im je još više raširio usne, no osmeh im je skliznuo sa lica kada su došli na stanicu gradskog prevoza. Tek što su zauzeli klupu paru kilavih dečaka u dolasku, sa druge strane ulice ugledali su dva pristojno izubijana navijača gradskog tima, kako se međusobno pridržavaju u krivohodu, u povratku iz policijske

stanice sa ćoška – gde su, ponajverovatnije, imali nezaboravno celonoćno druženje sa zaposlenima i mokrim novinama.

Zabezeknuti, blizanci su se zgledali sve dok odstraga nisu začuli pristigle klince koji su prepričavali dogodovštine iz komšiluka. „Onaj lik što živi sa kevom iznad mene“, mleo je mali bliži klupi, „juče je u kladži odigrao derbi – sedam plus. Danas dig'o sto 'ljadi. Zamisli, brate.“

A jednojajčana braća, zamislivši, istovremeno se uhvatiše ispod kaiša. Međunožja su im se oglasila prgavo, kao da ih je neka boleština iznenada gricnula.

Bili su prestravljeni...

Strahovali su da im se u novčanicima neće naći dovoljno za putničke karte do kuće i novi broj „Današnjih“...